

[Bilgrav-Nielsen]

Kulturministeren og hr. Poulsgaard kom med nogle betragtninger om formynderi, og jeg ved ikke hvad. Det hører vi så tit. Det er ikke formynderisk at slå et slag for, at der skal være plads til dansk i danske kanaler, og det er ikke malplaceret at gøre det netop nu, hvor vi ved, at kanalerne først og fremmest åbner sig for det udenlandske.

Jeg vil gerne gøre ministeren opmærksom på, at der i den sidste betænkning faktisk af et flertal i mediekommissionen fremsættes det ønske, at der bliver nedsat et særligt kabelnævn, og at der faktisk af et flertal udtrykkes ønske om, lægges stor vægt på, som der står, at brugerindflydelsen på kanalsammensætningen effektiviseres. Det skal ske ved afstemningsmetoder, der effektivt sikrer mindretalsbeskyttelse. Vil ministeren mene, at vi er formyndere, når vi siger sådan noget, når vi har de samme ønsker?

Jeg synes, vi trænger til at få denne debat placeret, hvor den hører hjemme. Det drejer sig om, at ministeren i denne kabellovgivning har forsømt at indlægge nogle kulturpolitiske betragtninger. Så må vi andre gøre det, og derfor er jeg lidt ked af, at man har placeret lovforslagets videre behandling i teknologiudvalget. Det kan forklares og forsvares, men jeg tror, vi sideløbende bliver nødt til at tage os af den i kulturudvalget.

(Kort bemærkning).

Poulsgaard (FP):

Vi er nogle andre, siger hr. Bilgrav-Nielsen, ja, der er nogle andre, men der er et stort, stort flertal i befolkningen, der ønsker reklame. Jeg ved ikke, om hr. Bilgrav-Nielsen har taget skade på sjæl og legeme af at læse ugeblade og aviser med reklame. Det, vi ønsker, er simpelt hen, at TV skal indgå i dagligdagen på lige fod med andre ting, der giver os oplevelser og inspiration.

Det er jo ikke helt uden grund, at hr. Bilgrav-Nielsen bliver kaldt Albanien. Der er vel kun ét land her i Europa, der ikke har fjernsynsreklamer foruden Danmark, og det er Albanien. Det kunne jo være, de ikke var helt dumme, alle de øvrige lande i Europa.

Tinning (VS):

Jeg sporer en vis vilje hos en del til at føre debatten over i det gode gamle slagsmål om reklamer eller ej, og jeg synes i hvert fald

ikke, vi skal lade den være dér. Der er jo heller ikke nogen, som i dag har talt om, at vi skulle rense disse udenlandske programmer for reklamer.

Det, vi derimod snakker om i forbindelse med kulturpolitik, er jo noget af det, som også kulturministeren selv var inde på. Ministeren siger, at man jo ikke kan tage oplevelser fra folk, det er helt håbløst at prøve på det. Det tror jeg er rigtigt, og jeg tror heller ikke, det er tilfældigt, at der ikke har været en eneste i debatten her i dag, som har slået til lyd for det, og det kunne vi måske så opgive.

Ministeren taler også om, at vi har nogle gode danske traditioner for en høj grad i hvert fald af frihed og demokrati, og det er jo også rigtigt. Men jeg har svært ved at forstå, hvordan dette, at 60 pct. af medlemmerne i en fællesantenneforening suverænt bestemmer, hvad der skal puttes ind i deres anlæg, f.eks. har at gøre med de traditioner, vi kender fra andelsbevægelsen og fra højskolebevægelsen. Jeg ved det ikke, jeg kan ikke se noget specielt demokratisk, endstige noget specielt dansk ved det.

Det, vi snakker om, er jo i al enkelthed, at der er mange andre muligheder end bare at lade flertallet bestemme, og uanset om lovforslaget nu bliver henvist til teknologiudvalget eller til kulturudvalget, tror jeg, det vil være godt, hvis vi simpelt hen sætter os ned og kigger på, hvad der er af kabellovgivning rundt omkring i de andre lande, specielt med hensyn til lige netop dette med sikring af lokalkanaler og regional-TV og alt muligt andet, det, der kort og godt er sammenfattet i det såkaldte mustcarry-princip, altså kravet om, at der skal bringes noget i anlæggene, uanset alt muligt andet.

Derudover tror jeg også, vi skal diskutere med kulturministeren, om det ikke ville være en god idé at finde nogle penge. Det er jo altid svært at diskutere dette med ministeren, men jeg mener alligevel, det ville være en god idé at finde nogle penge, idet vi sagde: vi vil gerne også fra statens side forsøge at anspore til lokale forsøg rundt omkring, hvor man lige præcis prøver at arbejde med, hvad vi kan bruge de åbne kanaler, de lokale kanaler, til, hvad vi kan udvikle af forskellige former for kulturhuse, videoværksteder osv. Jeg synes, det er vigtigt, at den forsøgsvirksomhed, som bliver udfoldet i forbindelse